

върху окружность-та нека напишиме букви: тогава имаме свършенъ електрически Телеграфъ.

Да помислимъ, че кога-то машина-та почива, игла-та да ся застоява на единъ кръсть †, и че сѣко движеніе за трѣгваніе и дохожданіе я прави да прѣстѣпа по една буква, както сѣки ударъ прави игла-та на единъ часовникъ да върви.

Искаме сега да пратиме отъ Паризъ въ Лилъ тѣя думи: » това е чудно ».

Забираме и правиме теченіе-то да върви колко-то пѣти е нужно на игла-та да стигне на Т, послѣ на О, на В, на А; ще имаме грижа да ся запираме на сѣка буква, за да видятъ въ Лилъ добръ коя буква искаме да покажеме. Още за да явиме кога-то дума-та е свършена, туряме игла-та върхъ кръсть-тъ †, послѣ показваме послѣдственно буква-та Е, и дохождаме на кръсть-тъ, за да правиме исто-то и за дума-та чудно. Дѣпеша-та е пратена.

Но слушаемъ че читатель-тъ тука ми прави много вопросы:

Какъ, въ Паризъ, знаятъ предъ коя буква ся запира игла-та коя-то е въ Лилъ?

Какъ отъ Лилъ отговарятъ въ Паризъ?